

Editura Paralela 45

fondată în 1994

Sediul central:

Pitești, str. Frații Golești, nr. 130, Jud. Argeș, cod 110174

Tel/Fax: (0248) 21.45.33, (0248) 63.14.92, (0248) 63.14.39

E-mail: office@edituraparalela45.ro
redactie@edituraparalela45.ro
comenzi@edituraparalela45.ro

Filiala București:

București, Str. Intrarea General Grigore Ipătescu, Nr. 5, Et. 1, Ap. 2, Sector 2;

Tel/Fax: 021/317 90 28

E-mail: bucuresti@edituraparalela45.ro
depbuc@edituraparalela45.ro

Filiala Cluj-Napoca:

Cluj-Napoca, Str. Ion Popescu-Voitești 1-3, bl. D, sc. 2, ap. 25, Jud. Cluj, cod 400153

Tel/Fax: (0264) 43.40.31;

E-mail: depcluj@edituraparalela45.ro

www.edituraparalela45.ro

45
PARALELA

Director general

Călin Vlasie: vlasie@edituraparelela45.ro

Director editorial

Ciprian Jeler: ciprian@edituraparelela45.ro

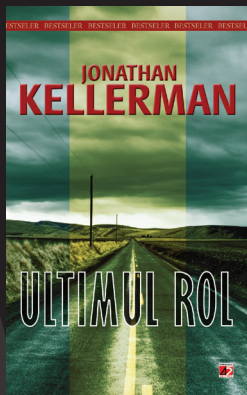
COMENZI

Pitești: Cornel Pârlea / comenzi@edituraparelela45.ro
tel./fax: 0248 214 533

București: Petru Manea / petrumanea@edituraparelela45.ro
tel./fax: 021 317 90 28

Cluj-Napoca: Luminița Mureșanu / depcluj@edituraparelela45.ro
tel./fax: 0264 434 031

Jonathan Kellerman Ultimul rol

Traducere din limba
engleză de
Tiberiu Stamate

408 pagini
13 x 21

Colecția Bestseller

Orașul Los Angeles e plin de actori. Dar pentru psihologul Alex Delaware, a face diferența între ceea ce e real și ceea ce nu, constituie o problemă de viață și de moarte.

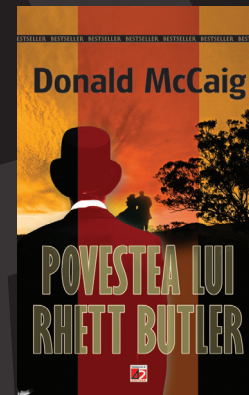
Chemat să evalueze cazul unei actrițe în devenire, acuzate de înscenarea propriei răpiri, Alex nu găsește nimic prea neobișnuit – până când fata e omorâtă cu sălbăticie. Ca situația să se complice, Dylan Meserve, iubitul victimei, și el acuzat, dispare.

E Dylan un criminal cu sânge rece sau doar o altă victimă? Alex și detectivul criminalist Milo Sturgis sunt în căutare de suspecți. Între timp, criminalul pescuiește în apele tulburi ale Hollywoodului, urmărind cu totul altceva...

„Kellerman dă din nou lovitura. Superb.”

Independent on Sunday

Donald McCaig Povestea lui Rhett Butler

Traducere din limba
engleză de Ioana
Avădanei

536 pagini
13 x 21

Colecția Bestseller

Povestea lui Rhett Butler îndeplinește visele celor a căror imaginație a fost definitiv marcată de marele roman al Americii, *Pe aripile vântului*. Romanul îl înfățișează pe Rhett de când era puști – un spirit liber care a iubit râurile și plantațiile de orez ale Sudului, și care a trebuit să se confrunte cu rigiditatea și dogmatismul tatălui său, cu dorința lui absurdă de control. Prin ochii lui Rhett îi veți vedea pe cei ce își pun pecetea asupra sa: pe fiica supraveghetorului, Belle Watling, pe Rosemary, sora curajoasă și hotărâtă a lui Rhett, pe Tunis Bonneau, fiul unor sclavi eliberați, care l-a înțeles pe tânărul Rhett ca nimeni altul, și pe Jack Ravel, un nume devenit sinonimul suferinței din dragoste. Și apoi, mai e încăpățânata și pătimașa Scarlett O'Hara. Viața ei este indisolubil legată de cea a lui Rhett: semănând cu el mai mult decât îi plăcea să admită, iubindu-l mai mult decât va recunoaște ea vreodată...

„O lectură obligatorie pentru fanii romanului *Pe aripile vântului*.”

People

Richard Flanagan

Cartea cu pești a lui Gould

Traducere din limba
engleză de Constantin
Husti-Răduleț

392 pagini
13 x 21

**Colecția Ficțiune
fără frontieră**

William Buelow Gould, invadator al Australiei, hoț, mincinos, falsificator și visător, condamnat să trăiască în cea mai brutală colonie penitenciară din Tasmania secolului al XIX-lea, primește ordin să picteze o carte cu pești. Prilej pentru o poveste a unei transformări personale fără margini, ce are loc – un loc cum nu se poate mai propice – într-un penitenciar în care iluziile gardienilor și conducătorilor se împletesc cu slăbiciunile și spaimile deținuților pentru a crea un context abracadabrant, în care fantasmalele devin mult mai reale decât orice realitate.

Cartea cu pești a lui Gould, în care realismul magic al unui Gabriel García Márquez se împletește cu frazarea obsesivă a lui Faulkner, este unul dintre acele rare romane pline de procedee postmoderne care-și păstrează totuși întregă prospețimea sensului și care se citește cu aceeași plăcere ca un roman clasic. Subtitlul romanului, „Un roman în doisprezece pești”, trimite la picturile cu pești ale adevăratului deținut și falsificator cu același nume ca al personajului – pe marginea vieții căruia glosează aici Richard Flanagan –, picturi care ilustrează cartea de față și marchează ineditele ei „capitole”.

„*Cartea cu pești a lui Gould* este un roman despre pești în măsura în care și *Moby Dick* este un roman despre balene sau *Ulise* e un roman despre evenimentele unei singure zile... o minunată și fantasmagorică meditație asupra artei, istoriei și naturii.”

Michiko Kakutani, New York Times

De același autor:

Teroristul necunoscut

Traducere din limba
engleză de Cristina
Damian

**Colecția Ficțiune
fără frontieră**

Noi ediții în colecția
Ficțiune fără frontieră:

A. & B.

Strugațki

Alonso Fernández de Avellaneda Falsul Don Quijote de la Mancha

Traducere din limba spaniolă, studiu introductiv, note și comentarii de Sorin Mărculescu

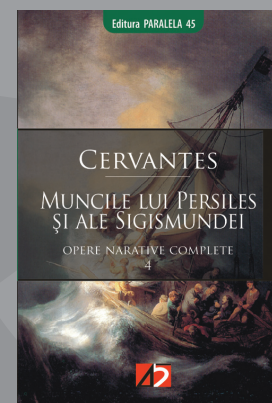
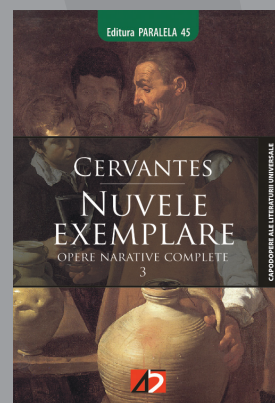
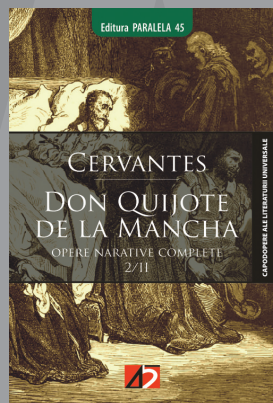
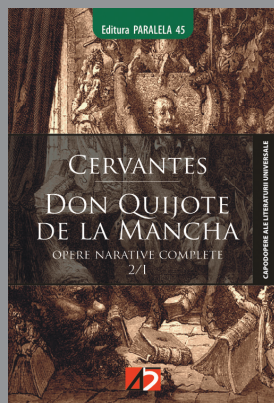
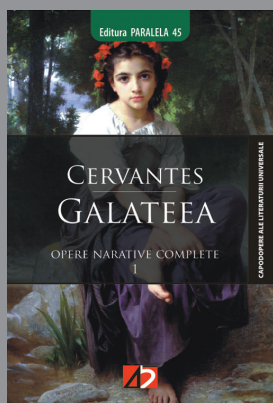
504 pagini
14 x 20

**Colecția
Capodopere**

Prin 2009, când J.D. Salinger depășise pragul celor nouăzeci de ani, a apărut o continuare insolentă a romanului *De veghe în lanul de seară*, semnată cu pseudonimul J.D. [sic!] *California: 60 Years Later: Coming Through the Rye*. Bătrânul scriitor apelează la justiție și, în 2010, la câteva luni după moartea sa, verdictul judecătoresc interzice difuzarea în SUA și Canada a continuării neautorizate.

Acum 400 de ani, în 1614, în timp ce Miguel de Cervantes lucra la partea a II-a a lui *Don Quijote de la Mancha*, a apărut, în împrejurări obscure, o continuare frauduloasă și răuvoitoare, semnată cu un pseudonim nici astăzi descifrat, Alonso Fernández de Avellaneda. În primăvara anului 1615 vede, în replică, lumina tiparului și adevărata parte a II-a a lui *Don Quijote*. Se deschide astfel un pasionant, unic poate, capitol de istorie literară. Cervantes, care avea să moară un an mai târziu (22 aprilie 1615), nu și-a putut apăra creația decât cu arma geniului său. A „fagocitat” continuarea apocrifă, nu lipsită de calități literare, și și-a subsumat-o pentru eternitate. *Falsul Don Quijote* poate fi citit cu delectare, dar numai în umbra modelului autentic. În plus, continuarea apocrifă reprezintă primul și cel mai bogat document privind receptarea veritabilului *Don Quijote* în secolul al XVII-lea spaniol.

Miguel de Cervantes Opere Narrative Complete

Ion Pecie Phallusiada

280 pagini
14 x 20

Colecția Studii

„*Phallusiada* a pornit la drum ca un eseu liber despre cele două povești licențioase, scrieri mai puțin cunoscute decât suratele lor canonice, și de aceea foarte puțin comentate în raport cu primele, analizate în sute de articole, eseuri, cărți.

În universul captivant al operei lui Creangă se poate pătrunde și pe ușa din dos, mai ales pe ușa din dos, adică prin cele două povești în care dăm peste același povestitor robust, meșter în a prelucra reminiscențele livești combinate cu propriile-i născociri, îndrăzneț în a scotoci fără sfială prin textele sfinte în care roade precum cariul în grindă, liber cugetător și fin estet. Se va vedea astfel cum simbolurile fundamentale circulă nestingherite dinspre cele două povești „însemnate” cu litera stacojie spre celelalte, și invers, cum teme și figuri, motive și tipuri umane sunt reunite sub același corpus de arhetipuri ale imaginarului.”

Ion Pecie

Al. Th. Ionescu Umbra bibliotecii

Prefață de
Al. Cistelean

336 pagini
14 x 20

Colecția Studii

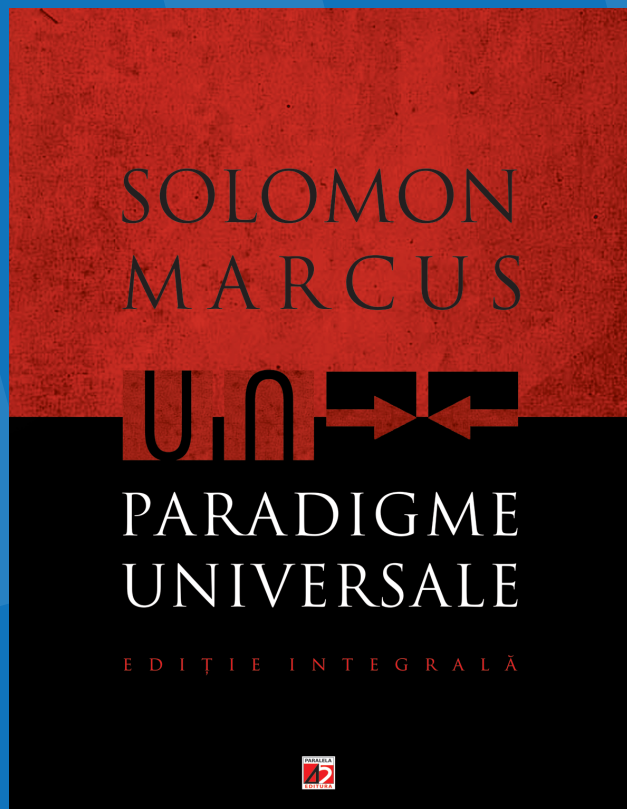

„Cronicar literar al *Echinox*-ului în anii '70 și al *Calende*-lor în anii '90 (dar și, ocazional, al altor reviste), Al. Th. Ionescu s-a ocupat cu încăpățânare (dar și dintr-o empatie specială cu genurile narative) – și aproape exclusiv, cel puțin până după căderea comunismului – de mersul prozei contemporane. Cronicile lui sunt cu deosebire atente la mișcările de tineret, dar nu ocolesc nici marile prestigii șaizeciste, frecventate în egală măsură.

Antologia de față cuprinde (și nu chiar integral) doar secvența postcomunistă a activității cronicarului, împărțită acum între vechea fascinație a prozei și mai noile interese în domeniile memorialisticii și ale criticii/istoriei literare. Cronicar franc și aplicat, prompt și just, de o claritate ce merge până la simplitate (scriind întotdeauna în beneficiul cititorului), Al. Th. Ionescu nu părea să introducă nici o discriminare în selecția cărților (afară de relevanța lor valorică ori doar inovativă, experimentală, aspect la care a fost atent cu scrupul, deși nu chiar cu zel). (...) Oricât de întâmplător vor fi fost alese cărțile, la momentul comentariului, opțiunile se făceau, fie și fără voie, în vederea unui ansamblu coerent. Cronicile accidentale se integrau unei viziuni critice ce se articula din mers.”

Al. Cistelean

Paradigme universale Ediție integrală

Colecția Sinteze

1104 pagini
20 x 26

Solomon Marcus

„Segmentarea operată aici a cunoașterii după criteriul paradigmelor universale este propusă nu pentru a o înlocui pe aceea în discipline, cu care suntem obișnuiți, ci pentru a o suplimenta pe aceasta din urmă, pentru a ne apropia de o înțelegere a unității lumii și cunoașterii, pentru a descoperi numitorul comun al unor fapte și fenomene care altfel pot să pară copleșite de specificitatea lor și, de aceea, aproape imposibil de cuprins. Lumea este complicată la prima vedere, dar ea are ordinea ei ascunsă, care ne provoacă s-o descoperim, acesta este jocul cel mare, căruia îi sunt dedicate deopotrivă arta și știința.

Ne aflăm în prezența unui spectacol de idei, care ne dezvăluie aspecte pe care cunoașterea disciplinară le ascunde. Cititorul este invitat să-l contemple, în întreaga sa complexitate și frumusețe. Va fi necesar, în acest scop, un efort, dar va urma și recompensa binemeritată.”

Solomon Marcus

Matei Vișniec Omul din cerc. Antologie de teatru scurt 1977-2010

424 pagini
14 x 20

**Colecția
Biblioteca
românească**

„Ce este o piesă scurtă? Iată o întrebare pe care mi-o pun de mulți ani, de peste 35 de ani, de când scriu, de fapt piese de teatru, iar unele *ies scurte*. O piesă scurtă este de fapt un copil care decide la un moment dat că nu mai vrea să crească. El poate decide acest lucru la trei ani, la patru ani, la șapte ani, chiar la unsprezece ani, în orice caz, înainte de a ieși din copilărie... Toată *potențialitatea* sa de viață rămâne intactă, se poate ghici în el un întreg destin, numai că el rămâne... mic. (...) O piesă scurtă este un exercițiu de captare a emoției dintr-o singură mișcare, un joc stilistic în care îți propui să obții maximum de efecte cu minimum de mijloace. (...) În ce mă privește, dorința de a scrie piese scurte revine în viața mea periodic, oarecum ca o cometă... Din când în când, din motive misterioase, simt că trebuie să scriu câte o piesă scurtă. Derivând fără încetare pe oceanul literaturii, am uneori senzația că tocmai plutesc pe deasupra unor zăcăminte de scoici dintre care unele conțin mici perle. Și atunci procedez la fel precum căutătorii de perle, plonjez în apele nu tocmai transparente ale oceanului de idei și cuvinte pentru a încerca să aduc la suprafață o mică lacrimă de sifid, dintre acelea care intră în categoria bijuteriilor. Perlele sunt însă rare, trebuie să plonjez de sute de ori ca să aduc la suprafață din când în când câte una.”

Matei Vișniec

Radu Petrescu Prezent și în același timp străin. Jurnal 1977-1982

Ediție îngrijită și tabel
cronologic de
Adela Petrescu

428 pagini
14 x 20

**Colecția
Biblioteca
românească**

După *Prizonier al provizoratului. Jurnal 1957-1970 și Pentru buna întrebuițare a timpului. Jurnal 1971-1976*, cartea de față, inedită, constituie ultimul volum din jurnalul lui Radu Petrescu, încheind o operă memorialistică de o întindere și de o finețe rare în cultura română. În același timp documente personale și literare, aceste volume trebuie citite, la sugestia autorului, în paralel cu opera lui romanescă, tocmai datorită faptului că jurnalul nu explică romanele: cele două tipuri de texte merg însă dincolo de simpla explicație, căci „își servesc reciproc de cameră sonoră și poate că astfel cititorul va afla ceva în plus, ceva care nu e cu putință de spus în vorbe legate”.

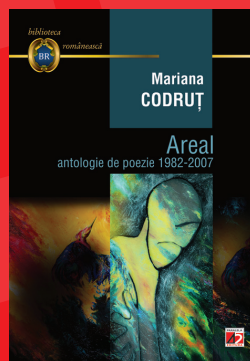
„Mircea Horia (eu stau pe o bancă între el și Costache Olăreanu) spune că noi trei scriem de fapt un unic text. Ideea mi-o exprimase de dimineață, vizitându-mă, Costache – și este, de fapt, a doamnei Babeți. Găsesc că este exact, în sensul, însă, că toată literatura română se constituie într-o singură carte. Adevăr valabil pentru fiecare literatură în parte. Eu adaug (...) că bolta cerească a cărții, aceea în care se petrece textul, este cea descrisă deasupra suprafeței ei plane de întoarcerea foilor.”

Radu Petrescu

Mariana Codruț Areal. Antologie de poezie 1982-2007

304 pagini
14 x 20

Colecția
Biblioteca
românească

Mariana Codruț este poetă, prozatoare și publicistă. Din 1993, este redactor la Editura Universității „Al.I. Cuza” și susține mulți ani seminarul de scriere de presă la Facultatea de jurnalistică a aceleiași universități. Prezentă în presă și cu tablete, recenzii, cronică, interviuri, traduceri, comentarii politice. Semnează rubrici în revista *Contrafort* (Chișinău) și în *Ziarul de Iași*. A publicat poezie și proză în reviste și antologii din Austria, Germania, Rusia, Cehia, Spania ș.a.

Antologia de față cuprinde toate cele șase volume de poezie ale autoarei publicate până acum.

„Când a început să citească Mariana Codruț, am tresărit deodată. Până atunci cuvintele curgeau uniforme pe lângă ureche. Am auzit, uluit, Poezia. Avem mulți poeți foarte buni în România, dar care nu reușesc să atingă sufletul publicului. Mariana Codruț este naturală, nu se dă mare și transmite, lucru rar, o emoție reală și puternică. În seara respectivă numai ea a reușit să emoționeze cu adevărat publicul. Sala a amuțit, electrizată. A trecut un înger, vorba lui Cehov. Până acum este tratată, din inerție, ca o poetă de planul doi. Este nedrept, pentru că Mariana Codruț e fără îndoială poetă de primul rang.”

(Emil Brumaru – despre Festivalul Național de Poezie, Iași, noiembrie 2009)

Alte volume
recent apărute în Colecția
Biblioteca românească

Virgil Rațiu Cărțile cu Alfonz

Prefață de
Ion Bogdan Letter

380 pagini
14 x 20

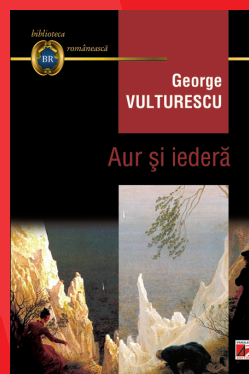
Liviu Georgescu Sau dincoace de Stix

112 pagini
14 x 20

George Vulturescu Aur și iederă

96 pagini
14 x 20

11 poeți maghiari contemporani

Tolnai Ottó • Petri György
• Rácz Péter • Bogdán László
• George Szirtes
• Zalán Tibor • Visky András
• L. Simon László
• Demény Péter • Pál Dániel
Levente • Zentai Adél

Antologie, traducere din
limba maghiară și prefață de
George Volceanov

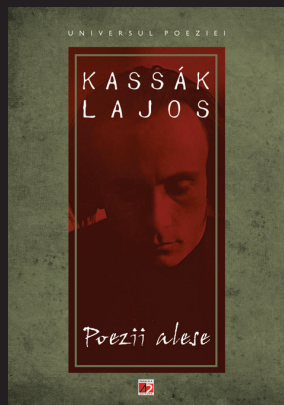
**Colecția
Universul Poeziei**

188 pagini
14 x 20

„Dincolo de diferențele de tonalitate și stil, de apartenență la școli sau generații diferite, autorii incluși în acest volum manifestă un impresionant respect reciproc, fapt vizibil în frecvențele lor incursiuni intertextuale, în evocarea confrăților dispăruți și în cultivarea dialogului poetic amical. Mai mult, pe-acești autori atât de diferiți îi unește și retrăirea obsedantă a unor momente de criză ale istoriei naționale (1848, 1914, 1956), rememorarea traumelor ce au lăsat urme adânci, indelebile. (...) Iar recursul la conservarea tradiției, a elementelor naționale locale, distincte (...) se opune tendinței de europenizare și globalizare într-o țară care, să nu uităm, a intrat înaintea României în Uniunea Europeană, dar refuză să-și uite trecutul și să-și ștergă identitatea.”

George Volceanov

Kassák Lajos Poezii alese

Selecție și traducere
din limba maghiară de
George Volceanov

Prefață de Farkas Jenő

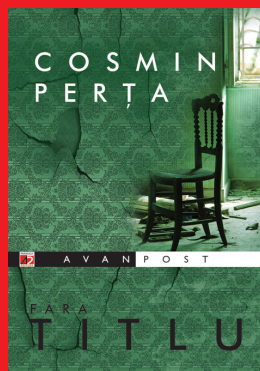
**Colecția
Universul Poeziei**

184 pagini
14 x 20

„Toate mișcările istorice de avangardă din Ungaria se leagă de numele lui Kassák Lajos – poet, romancier, ziarist, pictor, tipograf, editor – considerat azi unul dintre cei mai importanți poeți maghiari ai secolului al XX-lea. Acest volum – cuprinzând aproape o sută de poezii traduse de George Volceanov – va da publicului român posibilitatea de a intra în contact cu un poet de mare complexitate și va aduce în atenția cititorilor, pentru prima oară în limba română, poemul-epopee de mare amploare *Calul moare. Păsările își iau zborul*, cel mai important document al avangardei maghiare, în care elementele cubismului, dadaismului, futurismului, constructivismului, expresionismului au darul de a compune un text al devenirii poetice, dar și al resignării din cauza „eșecului istoriei”, a războiului și a căderii revoluției, în urma căroră s-a creat o situație în care poetul își caută locul.”

Farkas Jenő

Cosmin Perța Fără titlu

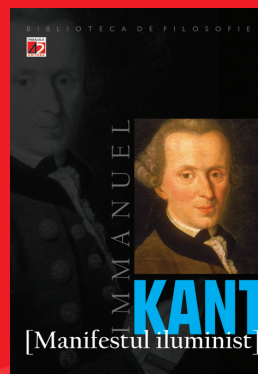
72 pagini
14 x 20

**Colecția
Avanpost**

„Cosmin Perța ne vorbește despre ce i s-ar putea întâmpla poeziei. În măsura în care poezia nu traversează limbajul imposibilității sau imposibilitatea limbajului, ea nu e poezie, ci un discurs menținut în cadrul rigid al unor convenții. Acest limbaj, acest punct de discontinuitate în substanța existențială a prezentului, e singurul în care survine alteritatea, precum în doliu, în bocet, în jelanie. Nimic despre viață (*poetul insistă asupra acestei formule*), pentru că vorbește despre o altă împărțire a vizibilului, a realului. Nu despre amintiri, ci despre ceea ce li s-ar putea întâmpla lor. Precum camera luminoasă a lui Barthes. Precum versul lui Celan (lumea s-a sfârșit, trebuie să te port). Ceva ce numai prin simplul gând – sau prin versul lui Cosmin Perța – poate ajunge la prezentă.”

Horea Poenar

Immanuel Kant [Manifestul iluminist]

Traducere, studiu
introdutiv și postfață de
Daniel Mazilu

132 pagini
14 x 20

**Colecția
Biblioteca de
filosofie**

Volumul de față reunește, în ediție bilingvă, două dintre marile texte kantiene ocazionate de dezbaterile asupra Iluminismului de la finalul secolului al XVIII-lea: este vorba de „Răspuns la întrebarea: Ce este Iluminismul?” și „Ce înseamnă a se orienta în gândire?”, ambele în traducere nouă. Caracterul meritoriu al acestei ediții este însă fără nicio îndoială completat de studiul introdutiv și postfața în care traducătorul Daniel Mazilu clarifică atât mizele dezbaterii în care aceste texte se înscriu, cât și contextul filosofic și politic care a generat-o.

„Reînțoarcerea la trecutul filosofic vrea și trebuie să fie în permanență un act de reflecție filosofică proprie și, în același timp, un act de autocritică. Mai mult ca oricând, prezentul nostru se prezintă ca realizând în sine o astfel de autocritică, având în fața sa oglinda luminoasă și clară pe care Epoca Luminilor a creat-o. (...) Sintagma: *Sapere aude!*, pe care Kant a numit-o «deviza Iluminismului», își păstrează valoarea și în raportarea noastră istorică la epocă. În loc să defăimăm Iluminismul sau să-l privim de sus, trebuie să găsim din nou curajul să ne confruntăm și să dialogăm cu el.”

Ernst Cassirer